

بررسی فراوانی گندیدگی سم گوسفند در استان چهارمحال و بختیاری

دکتر احمد رضا محمدنیا^۱، دکتر علیداد رحیمی^۲، مهندس فرشاد زمانی^۳
دکتر آریا بدیعی^۱

۱- گروه علوم درمانگاهی، دانشکده دامپزشکی دانشگاه شهرکرد

۲- دامپزشک بخش خصوصی

۳- گروه دامپزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی، شهرکرد

گندیدگی سم واگیر (آماس واگیر اپیدرم انگشتی) گوسفند عفونت حاد یامزمن بافت های پوششی سم است. در ابتدا این عفونت به شکل درماتیت بین انگشتی بروز کرده سپس به بافت های پوششی مجاور بافت شاخی امتداد می یابد ومنجر به جداشدگی سم و رشد بیش از حد آن میگردد. که تمامی اینها زیانهای اقتصادی زیادی را به همراه دارند به گونه ای که این بیماری بعنوان دومین بیماری زیان رسان در گوسفند شناخته میشود.

این بررسی به منظور تعیین فراوانی فصلی بیماری وهمچنین تعیین وضعیت بیماری در سنین، اوزان، جنس ها، اندامها، شرایط مختلف نگهداری ونواحی مختلف اقلیمی استان چهارمحال وبختیاری به انجام رسیده است.

تحقیق از طریق پرکردن پرسشنامه حضوری در ۳۳ گله دامداری تحت پوشش طرح محوری جهاد سازندگی استان و بررسی ۹۶۰۰ گوسفند وبازدید موارد بیمار وثبت مشخصات انجام گرفت. درصد کلی ابتلا ۷/۷۴٪ رقم خورد. ضایعات با فراوانی بیشتری در اندام خلفی (۶۲٪) مشاهده شد و اوزان ۵۰-۶۰ کیلوگرم در سنین ۳۰-۴۰ ماهگی بیشترین ضایعات را نشان میدادند. بیشترین ابتلا در فصل زمستان در تیپ آب و هوایی شهرکرد و لردگان و در بین گوسفندان ماده (۷۹/۳٪) با شرایط آخوربندی مشاهده گردید.